

INDIA: Amritsar

In 1919 'the brightest jewel on the British crown' was a sub-continent of 400 million people, mostly governed by British officials. During the First World War Indian divisions had fought for the British who, in 1917, promised that India would be granted 'gradual development of self-governing institutions with a view to the progressive realization of responsible government'. But many Indians did not want to wait and clamoured for independence. British rifles dispersed one such demonstration at Amritsar in 1919. There were some 1600 casualties.

Mahatma Gandhi

Amritsar brought an Indian leader to the forefront; he was Mahatma Gandhi. Gandhi offered India a programme of 'Satyagraha', civil disobedience on a national scale designed to paralyse British government in India but without resort to violence. Gandhi's views in his day seemed extraordinary; he said that the answer to famine and unemployment was self-help and issued two million spinning wheels to the peasantry. He was backed by the Indian Congress Party but he resigned from its leadership in 1925 in order to tour the country and to preach 'economy' and the 'pure life'. 'Independence', he said, 'is an attitude of mind'. He fasted for days on end, dressed in the simplest clothes and organized his civil disobedience. Best known was his protest against the salt-tax in which he walked from Ahmedabad to Dandi, where he solemnly gathered salt from the sea-shore. When he visited Britain in 1931 for the 'Round Table Conference' on India, Churchill called him a half-naked fakir and refused to see him. But King George V did—and was impressed. Gandhi toured parts of Britain, telling the workers: 'Your average unemployment dole is £3.10.0 a month; our average income is 7/6 a month!' But he aroused very little support. He was frequently jailed and, as a pacifist, he bitterly complained that on 3 September 1939 the British Viceroy in India had declared war on Germany on behalf of 400 million Indians. But Gandhi's demands had to wait; his views would not prevail until *after* Adolf Hitler had been defeated.

„Som proti násiliu, pretože dobro, ktorého ním možno dosiahnuť, je len zdanlivé a dočasné. Avšak zlo, ktoré spôsobí, je trvalé.“ Easwaran, Eknath: *Gándhí člověk: Příběh jeho transformace*. Praha 1999, s. 36.

„Keď sa dovolávame nenásilia, nesmieme prejavíť žiaden hnev voči tomu, kto nám ublížil. Nesmieme mu priať nič zlé, urážať ho alebo dokonca fyzicky napadať: máme mu skôr priať šťastný osud a v každom prípade zničiť akékoľvek zlo, ktoré nám ešte môže spôsobiť. Nenásilie totiž vyžaduje naprostú nevinnosť.“ Gándhí, Mahátmá: *Ahinsá*. Praha: Triton 2003, s. 16.

„Poznám len jedinú cestu ako poznať Boha: nenásilie, lásku.“ Gándhí, Mahátmá: *Slova pokoje*. Praha 2001, s. 28.

„Verím, že som nespolicovaním preukázal službu Indii aj Anglicku, pretože som im ukázal cestu z neprirodzeného stavu, v ktorom obe krajiny žijú. Podľa môjho názoru je nespolicovať so zlom rovnako tak mojou povinnosťou ako spolupracovať s dobrom. V minulosti sa nespolicovať so zlom prejavovala násilím proti pôvodcovi zla. Snažím sa ukázať svojim krajanom, že násilná nespolicováca zlo len znižuje. Pretože zlo môže prežívať len vďaka násiliu, potom prestať ho podporovať znamená celkom sa vzdať akéhokoľvek násilia.“ Easwaran, Eknath: *Gándhí člověk: Příběh jeho transformace*. Praha 1999, s. 47.

„Občianska neposlušnosť je základným právom každého občana, ktorého sa nesmie vzdať, pretože by prestal byť človekom.“ Easwaran, Eknath: *Gándhí člověk: Příběh jeho transformace*. Praha 1999, s. 37.

„Prvým cieľom každého bojovníka nenásilia je zmeniť protivníka, to avšak neznamená čakať neobmedzene dlho. Keď už sa zdá dostatočná lehota naplnená, musí vziať na seba riziko a pustiť sa do aktívnej formy nenásilia – občianskej neposlušnosti.“ Gándhí, Mahátmá: *Ahinsá*. Praha: Triton 2003, s. 61.